

**Skarga wniesiona dnia 14 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**

**(Sprawa C-254/04)**

(2004/C 201/27)

Dnia 14 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Greckiej sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez Georgiosa Zavvosa i Michaela Shottera, ze służby prawnej Komisji.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom które na niej ciążyły na mocy dyrektywy 2002/20/WE<sup>(1)</sup> Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia zgodności z tą dyrektywą, a w każdym razie poprzez brak powiadomienia Komisji o tych przepisach.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

*Zarzuty i główne argumenty*

Termin transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 24 lipca 2003 r.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 108 z 24 kwietnia 2002, str. 21.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie wyroku cour du travail de Liège (dziewiętej izby) wydanego w dniu 7 czerwca 2004 r. w sprawie Office national de l'emploi przeciwko Ioannisowi Ioannidisowi**

**(Sprawa C-258/04)**

(2004/C 201/28)

Dnia 17 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie wyroku cour du travail de Liège (dziewiętej izby) wydanego w dniu 7 czerwca 2004 r. w sprawie Office national de l'emploi przeciwko Ioannisowi Ioannidisowi.

Cour du travail de Liège (dziewięta izba) zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

Czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym (a w szczególności z art. 12, 17 i 18 Traktatu WE) regulacja Państwa Członkowskiego (taka jak, w Belgii, dekret królewski z dnia 25 listopada 1991 r. o bezrobociu), która przyznaje osobom w wieku, co do zasady, poniżej 30 lat, ubiegającym się o zatrudnienie, zasiłki na czas poszukiwania pracy na podstawie uzyskanego

przez nich średniego wykształcenia, nakładająca na osoby ubiegające się o zatrudnienie będące obywatelami innego Państwa Członkowskiego warunek mający zastosowanie również do jego własnych obywateli, zgodnie z którym zasiłki te są przyznawane wyłącznie w przypadku, gdy wymagane wykształcenie zostało uzyskane w instytucji edukacyjnej prowadzonej, subsydiowanej lub uznanej przez jedną z trzech wspólnot krajowych (jak zostało przewidziane w art. 36 § 1 akapit pierwszy pkt 2, lit. a)), w taki sposób, że zasiłków na czas poszukiwania pracy odmawia się młodej osobie ubiegającej się o zatrudnienie, która – nie będąc członkiem rodziny pracownika migrującego – jest jednakże obywatelem innego Państwa Członkowskiego, w którym, przed rozpoczęciem przemieszczania się w obrębie Unii, pobierała i uzyskiwała średnie wykształcenie, uznane za ekwiwalent wykształcenia wymaganego przez władze Państwa, w którym został złożony wniosek o przyznanie zasiłku na czas poszukiwania pracy?

**Skarga wniesiona dnia 23 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec**

**(Sprawa C-262/04)**

(2004/C 201/29)

Dnia 23 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Federalnej Niemiec sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez Waltera Möllsa i Karolinę Mojzesowicz, członków Służb Prawnych Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom z art. 9 dyrektywy Komisji 2002/77/WE<sup>(1)</sup> dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, gdyż nie przekazała Komisji informacji, które umożliwiłyby jej potwierdzenie, że zostały dotrzymane postanowienia wykonane.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

*Zarzuty i główne argumenty:*

Na mocy art. 9 dyrektywy Komisji 2002/77/WE, Państwa Członkowskie były zobowiązane, nie później niż do dnia 24 lipca 2004 r., przekazać Komisji informacje, które umożliwiłyby potwierdzenie, że postanowienia niniejszej dyrektywy zostały wykonane. Wskazany termin upłynął, a Republika Federalna Niemiec nie przekazała Komisji informacji wymaganych w artykule 9.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 249, str. 21.